

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/115/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010792
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320010792.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného S. W., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo 04.09.2020, sp. zn. 10PP/17/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 04. novembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného S. W., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd I. stupňa 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného S. W. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/80/2019 zo dňa 07.08.2019 (správne malo byť 19.08.2019) v trvaní 1 rok a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal, ihneď po jeho vyhlásení, na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený. V jej dôvodoch vyjadril nesúhlas s odôvodnením napadnutého uznesenia súdom I. stupňa, ktorý konštatoval, že odsúdený nemá automaticky nárok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Uviedol, že každý má právo na podmiennečné prepustenie, ak súd nerozhodne inak. Je si vedomý svojich predchádzajúcich odsúdení, súd I. stupňa však opomenul, že sú zahladené, preto nie je možné na ne prihliadať. Pokiaľ ide o jeho trestnú minulosť, hnevá sa sám na seba, mohol v živote dokázať viac, než chodiť „po basách“. Má vnučku, deti, chce viesť usporiadaný život, aj keby bola jeho žiadosť zamietnutá. Zdôraznil, že nikdy nebol podmiennečne prepustený, preto prosí o podmiennečné prepustenie s probačným dohľadom, aby sa mohol zamestnať a byť nápomocný svojej rodine.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva sťažnosti a k sťažnosti podanej odsúdeným sa žiadnym spôsobom nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že odsúdený bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/80/2019 zo dňa 19.08.2019, právoplatným dňa 28.08.2019. Súd I. stupňa preto pochybil vo výroku napadnutého uznesenia, keď uviedol pri trestnom

rozkaze dátum 07.08.2019, t.j. dátum jeho vydania samosudkyňou, pretože podľa § 353 ods. 8 Tr. por. účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú dňom doručenia trestného rozkazu obvinenému. Správne mal byť preto uvedený dátum 19.08.2019, kedy bol odsúdenému trestný rozkaz doručený a týmto dňom nastali účinky spojené s vyhlásením rozsudku.

Pokiaľ ide o horeuvedené odsúdenie, odsúdenému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 8 mesiacov, na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody dňa 12.09.2019 a toho času vykonáva trest v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce. Lehotu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splnil dňa 28.06.2020.

Pri posudzovaní návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody Trestný zákon vyžaduje, aby odsúdený preukázal vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním také polepšenie, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U osoby odsúdenej za prečin súd splnenie týchto podmienok skúma po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 1 písm. a), 2 Trestného zákona).

Podľa hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu bol odsúdený doposiaľ dvakrát disciplinárne odmenený za vzorné plnenie pracovných povinností, disciplinárne potrestaný nebol. Stanovené ciele programu zaobchádzania v oblasti vzťahov s vonkajším prostredím plní čiastočne, v ostatných oblastiach sa stanovené ciele plnia priebežne. Opakovane sa dopustil rovnakej trestnej činnosti, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu.

V odpise z registra trestov má odsúdený doposiaľ evidovaných 18 záznamov o odsúdeniach, v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. V jednom prípade bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu, v dvoch prípadoch bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Vo výkone trestu odňatia slobody bol teda v ostatných dvanástich prípadoch (vrátane aktuálneho odsúdenia), pričom v posledných desiatich rokoch bol odsúdený 4x pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 resp. podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona.

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice uloženého trestu. Súčasne konštatoval, že splnil aj jednu z materiálnych podmienok - počas výkonu trestu preukázal polepšenie, keď získal dve disciplinárne odmeny za vzorné plnenie pracovných povinností a nebol disciplinárne potrestaný. Podľa názoru nadriadeného súdu odsúdený túto zákonom vyžadovanú materiálnu podmienku splnil len čiastočne, pretože s ohľadom na dĺžku výkonu trestu 9 mesiacov získal len 2 disciplinárne odmeny, výlučne za plnenie pracovných povinností. Navyiac z jeho hodnotenia vyplýva, že prácu kamenárskeho charakteru nezvládal a na iných pracoviskách dosahoval dobré (nie výborné) pracovné výsledky. V danom prípade nadriadený súd nezistil z predloženého spisového materiálu také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že správaním a plnením povinností vo výkone trestu odňatia slobody je odsúdený príkladom pre ostatných. Podľa názoru nadriadeného súdu odsúdený je len štandardným rešpektovateľom ústavného poriadku.

Súd I. stupňa správne konštatoval, že i keď odsúdený nebol počas výkonu trestu disciplinárne potrestaný, získal dve disciplinárne odmeny, neznamená to, že má automaticky nárok na podmienené prepustenie (takáto právna úprava neexistuje), pretože okrem uvedenej materiálnej podmienky, musí byť splnená aj ďalšia zákonom vyžadovaná materiálna podmienka - je možné od neho dôvodne očakávať, že po podmienenom prepustení povedie riadny život. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol svoje právne úvahy a dôvody, pre ktoré návrhu odsúdeného nevyhovelo.

K sťažnostným námietkám odsúdeného nadriadený súd uvádza, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu existuje „právny nárok“ len v prípade splnenia zákonom striktno stanovených podmienok - správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody slušne a vzorné plnenie uložených povinností. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie,

prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania.

V tomto smere je potrebné k sťažnostným námietkam odsúdeného pripomenúť jeho kriminálny spôsob života, a to aj napriek tomu, že v minulosti už dostal šancu preukázať, že povedie riadny život, pretože súd upustil od uloženia ďalšieho trestu u neho a dvakrát upustil od uloženia súhrnného trestu, keď predpokladal, že trest uložený skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a jeho nápravu dostatočný. Vzhľadom na početnosť záznamov v odpise z registra trestov, podľa ktorých odsúdený posledných desiatich rokoch opakovane vykonáva nepodmienečné tresty odňatia slobody za drogovú trestnú činnosť, krátko potom, ako vykonal predchádzajúci trest odňatia slobody, ani podľa názoru nadriadeného súdu nie je u neho splnený predpoklad, že po podmiennečnom prepustení z výkonu aktuálneho trestu odňatia slobody bude mať snahu resocializovať sa. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž namieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Na podklade týchto skutočností nadriadený súd zistil, že rozhodnutie súdu I. stupňa bolo správne a zákonné, aj napriek formálne nesprávne uvedenému dátum v trestnom rozkaze.

Je však potrebné súdu I. stupňa vytknúť, že sa pri svojom rozhodovaní nezaoberal aj skúmaním možností podmiennečného prepustenia s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným za súčasného ustanovenia primeraných obmedzení alebo povinností (§ 68 ods. 1 Tr. zák.).

Nadriadený súd, aj s poukazom na dôvody sťažnosti, sa touto možnosťou zaoberal a zistil, že s ohľadom na fakty zistené o osobe odsúdeného, jeho opakované odsúdenia a následne vykonané tresty odňatia slobody v posledných desiatich rokoch pre drogovú trestnú činnosť, nestabilné sociálne zázemie, za stavu, keď tak z podaného návrhu ani z dôvodov sťažnosti nevyplývajú konkrétne predstavy odsúdeného o tom, akým spôsobom by sa zaradil do riadneho života na slobode, najmä akým spôsobom by si zabezpečoval zdroje svojej obživy, by ani súdom uložené primerané obmedzenia či povinnosti podľa § 51 ods. 3 a 4 Tr. zák. nedávali záruku, že odsúdený po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život.

Z týchto dôvodov nadriadený súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)